

**Одна крапка чи багато, або Ти ніколи не знаєш,
коли закінчиться твоя історія.**

Якщо на декілька хвилин уявити, ніби наше життя саме зараз знаходиться на межі, що ми будемо робити? Якщо ти звик бути «над» іншими, бути тим «Най...», хто має змогу відчутися богом у поїзді, який зупинився посеред свого шляху? Якщо у твоїх руках буде сила, щоб призначити себе на роль Господа? Як будеш поводитися саме ти?

Гострі питання мали настільки ж болючі відповіді, котрі глядачі віднайшли у прем'єрі вистави «Метро», постановником якої був заслужений артист України Андрій Романій, що сьогодні є студентом-заочником четвертого режисерського курсу Університету мистецтв ім. І. П. Котляревського. У сумісній праці зі студентами третього курсу кафедри майстерності актора драматичного театру та кіно (завідувач кафедри – Леонід Садовський) режисер-дебютант утворив повноцінну психологічну драму з елементами трилеру. Показ відбувся десятого лютого у великій залі театрального факультету.

На жаль, неможливо виділити когось одного із цілісного акторського ансамблю, але можна відмітити неповторність кожного героя. Та насправді, хто може знати, які саме люди зберуться в останньому нічному потязі метрополітену. Слепа дівчинка-гітаристка, закохана пара, місцевий «мажор» із вірним наглядцем та багато інших образів, котрі й утворили цільний ансамбль життя, де немає сповнених муки Ромео і Джульєтти, чи прагнучого до правди Гамлета. Зовсім ні, глядач мав змогу побачити звичайних людей та відчутися, на що здатні ті з нас, хто відчуває за собою право сили. Та дійсно, уся ситуація, яка розгорнулася перед очима тих, хто відвідав залишила за собою дещо жорстке та все ж важливе питання: «Чи був би я таким саме? Та яким? Як він, чи вони?»